

Vragen door de leden der Kamer gesteld overeenkomstig artikel 140 van het Reglement van Orde, en de daarop door de regering schriftelijk gegeven antwoorden

6

Vragen van het lid **Rensema** (VVD) inzake artikel «Schuldsanering en de Fiscale Kwijtscheldingswinstregeling» in Tijdschrift Fiscaal Ondernemingsrecht, nr. 37, juni 1998. (Ingezonden 10 november 1998)

1

Heeft u kennis genomen van het artikel «Schuldsanering en de Fiscale Kwijtscheldingswinstregeling» van mr.dr.s. M. H. M. van Oers in het Tijdschrift Fiscaal Ondernemingsrecht, nummer 37, juni 1998, betreffende de fiscale gevolgen van de Wet schuldsanering natuurlijke personen?

2

Deelt u de conclusie van de schrijver dat toepassing van de schuldsaneringsregeling bij ex-ondernemers leidt tot belastbare winst uit onderneming (hoofdstuk 4.3 van het artikel) die niet valt onder de vrijgestelde kwijtscheldingswinst ex artikel 8, eerste lid, onderdeel c, Wet Inkomstenbelasting 1964, omdat de schuldeisers hun vorderingen niet hebben prijsgegeven, maar omdat hun rechten verloren zijn gegaan?

3

Deelt u de mening van de schrijver dat in dit verband artikel 8, eerste lid, onderdeel c, Wet Inkomstenbelasting 1964 dient te worden gewijzigd, omdat belastingheffing in strijd is met de bedoeling van genoemde

wet? Zo ja, op welke termijn zijn maatregelen te verwachten?

Antwoord

Antwoord van de heer **Vermeend**, Staatssecretaris van Financiën. (Ontvangen 1 december 1998)

1

Ja.

2 en 3

Op 1 december 1998 zal de Wet tot wijziging van de Faillissementswet in verband met de sanering van schulden van natuurlijke personen (Stb. 445 en 447) in werking treden. Met deze wetgeving kan worden bereikt dat een natuurlijke persoon die in een problematische financiële situatie is terechtgekomen niet tot in lengte van jaren door zijn schuldeisers achtervolgd kan worden. Nadat van hem gedurende enige jaren een forse inspanning en bijdrage is gevraagd om de schuldeisers zo veel mogelijk te voldoen, kan hij als het ware weer met een schone lei verder. De kwijtscheldingswinstregeling van artikel 8, eerste lid, onderdeel c, van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 heeft een vergelijkbare achtergrond, in die zin dat na kwijtschelding niet alsnog inkomstenbelasting verschuldigd is. Als gevolg van de bovengenoemde wijziging van de Faillissementswet zal de bereidheid van schuldeisers tot het (buitengerechtelijk) treffen van

een minnelijk akkoord met de schuldenaar toenemen. In het geval van een akkoord heeft de Hoge Raad geoordeeld dat gebruik kan worden gemaakt van de kwijtscheldingswinstregeling. Over de vraag of de kwijtscheldingswinstregeling van artikel 8, eerste lid, onderdeel c, van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 ook van toepassing is indien na beëindiging van de schuldsaneringsregeling het onvoldane deel van de schuld op grond van artikel 358, eerste lid, van de Faillissementswet blijft voortbestaan als een natuurlijke verbintenis – hetgeen het geval is bij een schuldsanering natuurlijke personen –, kan genuanceerd worden gedacht. Naar mijn oordeel dient in die situatie, net als in het geval van een akkoord, de kwijtscheldingswinstregeling van toepassing te zijn. Omdat onzekerheid op dit punt ongewenst is, zal ik bij een geschikte gelegenheid voorstellen artikel 8, eerste lid, onderdeel c, van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 in die zin aan te vullen. Vooruitlopend op deze wetswijziging zal ik met een Besluit komen, teneinde reeds op korte termijn mogelijke onzekerheid op dit punt weg te nemen.